

ת"פ 741/01 - מדינת ישראל נגד רفات סלאמה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 16-01-741 מדינת ישראל נ' סלאמה (עוצר)

לפני כבוד השופט מיכל ברק נבו
בעמך מדינת ישראל

המאשימה

על ידי ב"כ עו"ד יניב בן הרוש (פמ"מ)

נגד

רفات סלאמה (עוצר)

הנאשם

על ידי ב"כ עו"ד גדי ציון

גמר דין

הרקע וכותב האישום המתווך

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום, שעוניינו עבירות נשק. ביום 12.9.16 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, הכלול תיקון כתב אישום, חזרת הנאשם מכפירתו והודיעו בכתב האישום המתווך. המאשימה הגבילה עצמה בטיעון לעונש 32-32½ מאסר בפועל, בצד עונשים נלוויים, והסגורה בחור (מתוך שתי אפשרויות שניתנו לו) לטעון לעונש באופן פתוח. כל זאת, בהמשך להליר גישור שנעשה לפני כבוד השופט ליאורה ברודי. עוד הוסכם כי הנאשם ישלח לשירות המבחן לשם קבלת תספיר.

בהתאם, הרשעה כבוד השופט ברודי את הנאשם באותו יום, על יסוד הודהתו, בביטחון עבירה של נשיאת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשיין, התשל"ז-1977 [החוק].

2. על פי כתב האישום המתווך, ביום 19.12.15 קיבל הנאשם ידיין, בעבור אחר, רובה סער מסוג קלצ'ניקוב [הרובה]. הרובה התקבל באיזור אל בירה omdat שהמאשימה אינה יודעת את זהותו. באותו יום, בסמוך לשעה 19:00, נהג הנאשם בכלי רכב מכיוון רמאללה לכיוון חלמיש, בדרך להכנס לישראל, כשהרובה בתא המטען ברכב.

3. שירות המבחן הגיע תספיר בעניינו של הנאשם, ביום 13.11.16, שמננו עולה כי הנאשם בן 28, נשוי ואב לשתי בנות. הוא השתחרר ממאסר קודם ב-2013 ומאז עבד באופן מסודר. אביו נרצח בילדותו ואימנו נישאה בשנית. בעבר ארבע הרשעות קודמות, שבಗינן הוטלו עליו בעבר מאסרים לנשיאה בפועל. הוא שוחרר ממאסרו האחרון ב-2013.

על פי דיווחי צוות שב"ס, בمعצרו האחרון משמש הנאשם כתומך המלווה עצוריהם, מאז Mai 2016, ומתפקיד באופן אחראי וחובבי בתפקיד זה. כמו כן השתתף במספר מסגרות טיפוליות במסגרת מעצרו. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם מסר כי לראשה משתתף בטיפול במסגרת מעצרו וכיום הוא מבין את חשיבות הדבר לשיקומו האישית, והוא נתרם לכך.

שירות המבחן מצא כי הערכה הסיכון לעברינות נמצאת בטוויח הבינוני. עם זאת, מאז שחררו מהמאסר בשנת 2013 הוא ערך מאמצים רבים לשיקם את חייו ולתפרקד באופן יציב בפן המשפחתי, התעסוקתי והחברתי. כגורמי סיכון ציינו חיפתו לאורך שנים לעברינות ומעורבותה בה, חיפתו לאלימות בעברינות ולהומרים ממקרים, קושי בלקיחת אחריות על העבירה הנוכחית וקושי במיקוד השילטה הפנימית, כאשר הנאשם משליך התנהגותו על גורמים אחרים. כגורמי סיכון ציינה מוטיבציה גבוהה לשינוי ההתנהגות העברינית, ביחס בקשר עם גורמי הטיפול ועם דמיות משמעותיות, תקשורת טובה ויכולת הסתגלות טובה.

המלצת שירות המבחן, בסופה של יומם, היא לאימוץ הסדר העונשי. צוין, כי בשל טיעות סבר שירות המבחן שקי"ם "רף תחתון" להסדר, והוא המליץ על אימוצו. בהבקרה מיום 16.11.16, נוכח שאלה שהפניתי לשירות המבחן, צוין כי מדובר אכן בטיעות ועל כן ההמליצה הייתה שימושה במסגרת הטיפול רגשי ובשמירה על רצף טיפול.

טייעוני הצדדים לעונש

טייעוני המאשימה

4. ב"כ המאשימה הפנה לרישום הפלילי של הנאשם. עולה ממנה כי הנאשם הורשע לאחרונה בחודש מרץ 2012 בעבירה של סחר בסמים שבוצעה ב-2011, בעבירה של החזקת סיכון משנת 2008, ובגנבה מרכיב ופריצה לרכב משנת 2009. בגין עבירות אלה הוטל עליו מאסר בפועל לתקופה של 23 חודשים. נוסף על כך, קיימת הרשעה משנת 2010 בגין עבירות משנת 2009, של החזקת סמים שלא לצורך עצמית ובגין הפרת הוראה חוקית, שבגינה הוטל על הנאשם מאסר בפועל בן 10 חודשים. לפניו כן קיימת הרשעה משנת 2009 בגין עבירות משנת 2008 של החזקת סיכון, חבלה במכשיר ברכב, תקיפה כדי לגנוב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, והוטל עליו מאסר לתקופה של 10 חודשים. בשנת 2006, עת היה הנאשם קטין, הורשע בעבירה שבוצעה ב-2005 של החזקת סיכון, ובגינה הסתפק בית המשפט בהתחייבות להימנע מהעיר.

ב"כ המאשימה ציין את הערכיים המוגנים בעבירה של נשיאת נשך. הוא ציין כי מדובר במכת מדינה (ע"פ 5814/14 **עספור נ' מדינת ישראל** [14.6.15]). בע"פ (מחוזי מרכז) 27417-11-15 **מדינת ישראל נ' שאכר עבד אל רחيم** [17.1.16] אף נקבע כי מדובר ב"מכת איזור".

אשר לפסקה הנוהגת, הפנה התובע לת"פ (מחוזי מרכז) 4222-09-15 **מדינת ישראל נ' ג'באי** [4.4.16] [ענין ג'באי] שבו הורשע אדם בנשיאת אקדח עם מחסנית. מדובר היה באדם בן 25, בעל עבר פלילי דומה לנאים שבפניו, נקבע מתחם שבין 24 חודשים ל-48 חודשים ובית המשפט הטיל 34 חודשים מאסר. התובע הדגיש כי

באוטו מקרה מדובר היה באקדח ולא מרובה מסוג קלצ'ינקוב. גזר הדין אושר בבית המשפט העליון במסגרת ע"פ 16/3877 ג'באי נ' מדינת ישראל [16.11.17] [ענין ג'באי בעליון]. התובע ציין כי קיימת מגמת החמרה במדיניות הענישה לגבי עבירות נשק, גם אם החמרה מדודה ואייטית. הנחית פרקליט המדינה קובעת מתחם של שנתיים וחצי שנות מאסר עד חמיש שנות מאסר בעבירות של נשיאת נשק מסוג ארוך. בנשך קצר המתחם נמוך יותר.

במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה ציין התובע כי אין מדובר באירוע ספונטני, וכי חלקו של הנאשם ביצוע העבירה הוא משמעוני ומהותי, שכן הוא זה שהעביר והכניס את הנשך מהשטחים לישראל. לאחר שמדובר בנשך קטלני, הנזק הפוטנציאלי צפוי היה להיות גדול למדי.

noch כל אלה, עתה התובע לקבע מתחם שני שנתיים וחצי עד חמיש שנות מאסר (30 - 60 חודשים).

בנושא לנסיבות שאין קשרו לביצוע העבירה ציין התובע לחובת הנאשם את עברו הפלילי המכבד, לרבות שלושה מאסרים בפועל שרים. הוא ציין כי מהתקסיר עולה קושי בליך אחריות והשלכת אחריות על גורמים אחרים. הוא התייחס לגורמי הסיכון העולים מהתקסיר. לזכות הנאשם ציין התובע את ההודיה, לאחר ניהול הנסיבות חלקי בלבד.

בסיום של דבר ביקש התובע להטיל על הנאשם עונש המצוין בשליש התחתון של המתחם שצווין, מאסר בגין 32 חודשים.

טייעוני ההגנה

5. ב"כ הנאשם ציין את התקoon לקולה בכתב האישום. לדבריו, אין הפסיכיקה שהוצגה מתייחסת למקרה שבו מעשה העבירה בוצע ללא כל תמורה כספית. במקרה דן מדובר במדד אחר של עבירות נשק, מהקרה שהוצג בפסיכיקה על ידי התובע. בענין ג'באי מדובר היה במיל שהשתחרר שבועות ספורים קודם לכן ממאסר של 54 חודשים, ג'באי החזק בכל הנסיבות לפגוע באחר, הנשך היה טעון עם 14 כדורים, לידי הרכב היה קטן ואלמלא הגיעו המשטרה למקום, נקבע כי הנאשם היה עושה שימוש באקדח על מנת לפצעו אחר. גם כאשר הגיעו המשטרה יצא אותו ג'באי כשאקדמי תקוע בחגורת מכנסיו, מול השוטרים. لكن, טעון הסגנור, אין ספק כי מדובר במקרה חרבה ואין לגוזר גזרה שווה ממנו לעניינו.

הסגנור התייחס לנסיבות האישיות של הנאשם. הרצח של אביו כשהנ帯ה היה בן 12 הוביל לכך שהנ帯ה ללח על עצמו את האחריות למשפחה. הנאשם בחר בחירות לא נוכנות בגיל צער, נכנס לעולם הסמים וביצע עבירות רכוש. בניסינו לסייע למשפחה ביצע עבירות אלה. אלא שלפני שחררו מהמאסר האחרון, הוא התחתן ונולדו לו 2 בתונות. הנאשם היה חשוב מאוד לשומר על התא המשפחתית ולעבד בצורה מסוימת, וכך עשה. מסקנת השירות המבחן כי הנאשם משליך את האחריות על אחר היא שגואה. שירות המבחן לא היה ער לכך שעלה פי כתוב האישום המתוון, הנאשם קיבל את הנשך מאוחר כדי להעבירו לאדם שלישי והוא היה מתוון בעסקה. אלה הדברים שאמר הנאשם ל专家组 המבחן, והיא הפסיכיקה מכך שהוא משליך אחריות על אחרים.

הסגור הפנה לדברים החובים שצינו בתסוקיר, על אודות תפוקדו החובי של הנאשם בבית המשפט. הנאשם הציג חוות דעת משב"ס על תפוקדו החובי בכלל (במ/2) ואישורים על הקורסים שבהם הוא משתף בכלל (במ/3 - אישור על השתפות בקורס הורות; במ/4 - השתלמות בנושא מטפלים סייעודיים). הסגור ציין כי הנאשם מנשה לרכוש לעצמו כלים לכשיא מהמעצר, על מנת להמשיך בדרך שהחל בה לפני מסרו. הנאשם ציין כי יש להתייחס באופן מיוחד לשיקום שאדם מבצע בין כותלי הכלא, שכן זה הוא השיקום הקשה ביותר. הוא ציין כי הנאשם נתן בדיקות שtan כל חדש ונמצא נקי, חurf עברו בעבירות סמים. לטעמו, מדובר בשיקום שמחיב התייחסות מיוחדת והקלת בעונשו.

גם הסגור הפנה לפסיקה ולרמת הענישה הנוהגת. הוא הפנה לע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלמאן** [ענין סלמאן], שאותו, לדעתו, יש לבדוק לקללה בעוניינו. שם נקבע מתחם שבין 12 - 36 חודשים, וזאת לאחר שבית המשפט נתן דעתו למגמת ההחמרה בעבירות נשק. באותו מקרה בדק הנאשם אם הנשך עבד, ולפיכך עשה בו שימוש פעמי אחת. הוא נטל את הנשך לצורך עשיית דין עצמי מול אדם, שמננו חשש, בשל כך שאיתם על סבו. באותו מקרה, שהוא חמוץ מהמקרה של פנינו נוכח המאפיינים שצינו, הנאשם גם נתפס עם תחמושת, שלא בעוניינו. הוא גם נטה את כלי הרכב שבו נסע, כשהוא מונע, והרכב התדרדר וכמעט פגע בעוברים ושבים. הרף שנקבע התייחס לשתי העבירות יחדיו. הסגור הפנה גם להפניות שהוזכרו בגדר פסק הדין הנ"ל, למשל לעוניינו של **אבי סנינה**, ולפסיקה נוספת שהוזכרה בפסק הדין. באותו פסק דין אושר עונש של 6 חודשים עבודות שירות שהוטל על הנאשם ולטענת הסגור מדובר על מקרה חמוץ מהמקרה של פנינו.

הסגור ציין כי גם אם קיבל את המתחם של 12 - 36 חודשים שנקבע בעניין סלמאן, יש לזכור כי לנאים אין עבר באלים, אין עבר בעבירות נשק וחלפה תקופה משמעותית מאז מסרו הקודם, תקופה שבה הקים את משפחתו וחיזק את התא המשפטי, ובמהלכה לא נפתחו לו תיקים.

לאור כל אלה, סבור הסגור, עונש מאסר בן 18 חודשים יהיה הולם בנסיבות המקרה.

דבר הנאשם

6. הנאשם ציין כי הוא מצטער על העבירה החמורה שביצע ולוקח עליה אחריות. הוא ציין כי בכל המקרים שנשא עד כה, לא הצליח לבקש עזרה או איש לא הושיט לו יד ועל כן לא הייתה לו הזדמנות להשתקם. הוא לא התעניין בשיקום בעבר, ואולם הפעם, הוא ביקש וקיבל עזרה. הוא התחיל בדרך חדשה, רכש לעצמו כלים ולמד הרבה. הוא לחת אחריות על עצמו, בניגוד לגישתו בעבר, הוא גיס סבלנות שלא הייתה לו בעבר והוא מעוניין לטפל באנשים עם בעיות נפשיות ופסיכיאטריות, תוך שהוא מודע לקשי שבדבר. לטענתו, משפחתו היא הגורם המשמעותי ביותר לרצונו בשינוי.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש הולם

7. הערכים המוגנים בקביעת האיסור נשיאת נשק הם שמירה על בטחון הציבור ועל שלומו, ועל הסדר הציבורי.

עמוד 4

מידת הפגיעה בערך המוגן במקרה דנן אינה גבוהה, שכן הנשך נטפס ולא הגיע ליעדו.

8. לגבי מדיניות הענישה הנוגעת יש לזכור, כפי שצינו גם הצדדים, כי יש מגמת החמרה בעונשי המאסר שנגזרים על נאים בעירות נשך (ענין סליםאן, פסקה 14). נקבע כי ככל, עבירות אלה מחייבות מאסר אחורי סORG ובריח, גם כאשר מדובר בנאשם נורטיבי ונעדר עבר פלילי (ע"פ 8846/15 **דראז נ' מדינת ישראל** [13.3.16], פסקה 9ענין סליםאן, פסקה 15). בית המשפט העליון חילק את עבירות הנשך למספר מדריגים של חומרה, כאשר בראש המדריג - עבירות של "צורך, יבוא או סחר בנשך, במדד הביניים - עבירות של נשיאת נשך והובלתו, ובמדד התמחון רכישת נשך או תחמושת ואחזקתם (ענין סליםאן, פסקה 12). מדריך חומרה נוסף נקבע מימים ימימה לפי מטרת החזקת הנשך:

"בב"ש 625/82 **אבו מוך נ' מדינת ישראל**, פ"ד ל(3) 671, 668 (1982) סיוג בית המשפט את עבירות הנשך לפי חומרתו מן הכבד אל הקל: החל בעבירות נשך שנועדו לפגוע בביטחון המדינה או הציבור; דרך עבירות נשך לשם ביצוע עבירות פליליות חמורות; החזקת נשך לעת מצוא פעילות פלילתית בעtid; צבירת נשך על ידי קבוצה מסוימת במטרה לחזק את כוחה נגד יריבותיה; הגנה עצמית או לצורך הגנה על ציבור או משפחה; החזקה לצורכי ספורט, ציד או שעושע; וכליה בהחזקה כמצורת והחזקאה ללא חידוש רישון".

בש"פ 1748/11 **יהזקאל נ' מדינת ישראל** [10.3.11], פסקה 8.

במקרה דנן מצוים אנו במדד הביניים מבחינת טיב העבירה, ומבחןת המטרה אין לנו כל מידע, שכן הנאשם הכנס את הנשך לישראל במטרה למוסרו לאחר.

קשה להזכיר מהפסקה שאליה הפנו הפעם, מאחר שהנסיבות של המעשים וגם של העושים באותו פסק דין שונות מאד מעניינו.

אף אני חיפשתי פסיקה דומה, ואפנה לפסקי הדין הבאים:

א. ע"פ 2839/05 **עבד אל קאדר נ' מדינת ישראל** [17.11.15], שם נדחה ערעור על פסק דין שבו הוטל על המערער, שהורשע בנשיאת נשך (לאחר שנטאש ברוכבו עם אקדח ובו מחסנית עם 13 כדורים), מאסר בן שלוש שנים. מדובר היה במערער בעל עבר פלילי שככל מסרים בפועל. בנגדו ל蹶ה שלפנינו, שם נמצאה מחסנית ובה כדורים בתוך כלי הנשך, אך מצד שני - שם מדובר היה באקדח, וכך עסוקין בנשך-aror.

ב. ע"פ 7949/07 **אבקסיס נ' מדינת ישראל** [12.2.08], שבו אושר עונש של 4.5 שנות מאסר בעוניינו של מי שהורשע בנשיאת נשך, החזקת תחמושת וקבלת נכסים שהושגו בעוון, לאחר שנמצא מחזיק בשני אקדחים שנגנבו מבעליהם. אקדח אחד נשא על גופו, אקדח שני היה מונח מתחת למושב הרכב שבו נהג. הוא הודה במיוחס לו ונקבע כי הרקע למשעים היה התמכרות הנאשם לסמים. הוא היה בעל עבר פלילי מכבד, לרבות בעבירות נשך.

ג. ת"פ (מחוזי ירושלים) 15-12-53715 **מדינת ישראל נ' אלולאייה** [31.10.16], שבו הנאשם הורשע

במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בנשיה והחזקת תות מקלע מאולתר, החזקה ונשיות שני מחסניות ריקות וקופסה של 50 כדורי 9 מ"מ. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נع בין 14 לבין 36 חודשים מאסר בפועל. הנאשם הודה במיחס לו, הביע חרטה ונטל אחריות למשעו. לחובתו עבר פלילי בגין עבירות אלימות והסתע שב"ח. בית המשפט גזר על הנאשם **18 חודשים מאסר בפועל**, לצד עונשים נלוויים. בכך לעת הזו, טרם הוגש ערעור על ידי מי מהצדדים לבית המשפט העליון.

ד. ת"פ (מחוזי חיפה) 3772-01-16 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** [14.11.16], שבו הורשע הנאשם על פי הodiumתו, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, אשר ייחס לו החזקת רובה MP5 והחזקת תחמושת באירוע אחד, והחזקת והובלתה של תות מקלע מאולתר, מחסנית וכדורים וכן ביצוע ירי במסגרת אירוע שני. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם באירוע הראשון, שהוא הרלוונטי בענייננו, נע בין 10 לבין 24 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים. בית המשפט גזר על הנאשם עונש כולל, תוך התחשבות בהודיתו הנתנה, לקיחת האחריות, נסיבותיו האישיות כפי שהובאו במסגרת תסוקיר שירות המבחן ועברו הפלילי הנקוי, שעמד על **18 חודשים מאסר בפועל**. בעניין זה הוגש ערעור על ידי הנאשם, שטרם הוכרע.

ה. ת"פ (מחוזי תל אביב) 11362-10-15 **מדינת ישראל נ' זורתוסטרא** [26.6.16], שבו הורשע לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בנשיות אקדח ומחסנית. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה דנא נע בין 12 לבין 36 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים. בಗדרת העונש התחשב בית המשפט בעברו הפלילי המכובד של הנאשם, נסיבות חייו הקשות והodiumתו. בית המשפט גזר על הנאשם **30 חודשים מאסר בפועל**. גם בעניין זה הוגש ערעור על ידי הנאשם, שטרם הוכרע.

9. לעבירה קדם תכנון, שהרי היה על הנאשם לתאם עם מוסר הנשק ועם מקבל הנשק. חלקו בביצוע העבירה מרכזי, ובלי תיווכו - העסקה המתוכננת לא הייתה יצאת אל הפועל. הנזק הפוטנציאלי מעבירות נשק הוא גדול מאד. נכתב רבות על הסכנה העצומה הכרוכה בהגעת נשק לידיים עבריניות ונאמר לא אחת, כי חומרתן של עבירות הנשק אינה מסתמכת אף במקרה שאירע בפועל, כי אם בפוטנציאל הנזק הנובע מאותן עבירות (**ענין ג' באלי בעליון**, פסקה 6).

10. בהתחשב בכל אלה, נראה לי כי **המתמח הנכון, בנסיבות העניין, הוא בין 24 חודשים מאסר בפועל ל-54 חודשים מאסר בפועל**.

מקום הנאשם בתוך המתחם

11. לנائم אישה ושתי ילדים קטנות, ומכאן שהטלת מאסר על הנאשם תפגע גם בו וגם במשפחהו, אך אין מוצאת כי מדובר בפגיעה שהיא יותר מ"הפגיעה הרגילה" הנגרמת לבעל משפחה כתוצאה של מאיור. הנאשם למוד מאסרים ועל כן דזוקא בו אני צופה פגיעה יצאה דופן.

לזכות הנאשם יש לזכור את הodiumתו, שחשכה זמן ציבורי, ואת לקיחת האחריות. בעניין זה קיבלתי את דברי הסגנור שלפייהם אותה השלכה של אחריות על אחר, שלאלה התייחסה קצינת המבחן, היא אופן תיאור העבירה על ידי

הנאשם, שתווך בין אחרים.

לחובת הנאשם יש לזקוף את עברו הפלילי הלא מבוטל במגוון תחומים (אף כי לא בעבירות נשק). לעניין הטענה כי מאז מסרו האחרון ניסה לננה אורה חיים נורמטיבי יש להתייחס בזהירות, שכן בעיצומו של אותו "אורח חיים נורמטיבי" ביצע את העבירה דן. כמו כן יש לתת משקל ממשי לשיקול הרתעה, לאחר שכבר נפסק (כפי שצוין לעיל), שعبירות הנשך הפכו הן "מכת מדינה", והן "מכת איור".

ኖכח האמור עד כה, היה מקום להציב את הנאשם סביב הקצה העליון של שלישי המתחם (כ-34 חודשים), אלא שכן המקום להתייחס למאמרי השיקום שעושה הנאשם, כנראה לראשונה בחיו. מחוות הדעת שהגיש שב"ס ומהתעודות שהציג הנאשם, כמו גם מדבריו האחרונים, ניתן ללמד כי הנאשם גם עשה מאcents ניכרים להשתלב בהילכי טיפול והכשרה צופי פני עתיד, וגם מצlich במאcente, עד כי השתלב כ"תום לעצורי השגחות" מהה יותר ממחצית שנה. נכתב כי הוא מתפרק באופן אחראי וחובי. נוסף על כן, הוא גם שומר על נקיון מסוימים. CIDOU, שיקולי שיקום זכו למשקל בכורה בתיקון 113 לחוק העונשין, עד כי יש בהם להוביל, במקרים מסוימים, גם לחריגת לקולה ממתחם העונש שנקבע. במקרה שלפנינו, מוקדם לדבר על שיקום, שיכל להוביל לחריגת מהמתחם, אך בהחלט ניתן לומר שהדרן שעשה הנאשם עד כה ויסכוי השיקום מצדיקים הקלה ממשית בעונשו.

12. לפיכך, נוכח כל האמור לעיל, סבורני שהעונש ההולם ב מקרה דן הוא עונש מסר בן 27 חודשים, לצד מסר מותנה.

סיכום

13. לאור כל האמור, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מסר בן 27 חודשים (בניכוי ימי מעצרו, מיום 19.12.15);

ב. מסר בן 6 חודשים, אך הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם בתוך שלוש שנים משחררו מהמסר יבצע עבירות נשק מכל סוג שהוא.

זכות ערעור כדין

ניתן היום, כ"ח כסלו תשע"ז, 28 דצמבר 2016, בוגוחות הצדדים.